

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 643/2022-22

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Petra Straku a sudcov Roberta Šorla (sudca spravodajca) a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného JUDr. Norbertom Štrbom, advokátom, Radlinského 6, Trnava, proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 1Cob/68/2022-660 z 26. júla 2022 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 4. novembra 2022 domáha vyslovenia porušenia základných práv na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a vlastníť majetok podľa čl. 20 ústavy a práv na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a pokojne užívať svoj majetok podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“) uznesením krajského súdu, ktorým bol na odvolanie žalovaných a intervenienta na ich strane zamietnutý jeho návrh na nariadenie neodkladného opatrenia. Uznesenie krajského súdu sťažovateľ žiada zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

II.

2. Uznesením Okresného súdu Trnava z 18. januára 2022, ktoré nadobudlo právoplatnosť 28. februára 2022, bolo na návrh sťažovateľa neodkladným opatrením [REDAKOVANÉ] (ďalej len „FARMA“), uložené zdržať sa zásahov do práv sťažovateľa k elektrickej prípojke s tým, že FARMA môže proti sťažovateľovi podať žalobu o určenie vlastníckeho práva k prípojke. Sťažovateľ následne distribútora a dodávateľa elektrickej energie FARMY žiadal o zrušenie zmlúv s FARMOU a pripojenie do distribučnej sústavy a dodávku elektriky, čomu nebolo vyhovené.

3. Na návrh sťažovateľa Okresný súd Bratislava I uznesením zo 6. mája 2022 nariadil distribútorovi a dodávateľovi električky ako žalovaným, aby na prípojke – odbernom mieste ukončili zmluvy a ďalej sa zdržali uzavretia zmlúv na distribúciu a dodávku električky s tým, že sťažovateľovi uložil, aby do 30 dní podal žalobu, ktorou sa proti žalovaným bude domáhať zdržania sa neoprávneného zásahu do jeho vlastníckeho práva k prípojke.

4. Proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava I podali odvolanie žalovaní a FARMA, vstupujúc do konania ako intervenient. Žalovaný 1 tvrdil, že bol zatiahnutý do sporu sťažovateľa a FARMY, s ktorou má zmluvu o pripojení ešte z roku 2014, podľa ktorej FARME distribuuje električku, pričom FARMA ďalej túto električku dodáva v areáli viacerým odberateľom. Obdobne odvolanie odôvodnil aj žalovaný 2 s tým, že FARME len dodáva električku na odbernom mieste, ku ktorému nie je právoplatne rozhodnuté, že by patrilo sťažovateľovi. FARMA tvrdila, že je vlastníkom prípojky.

5. Ústavnou sťažnosťou namietaným uznesením krajský súd pripustil vstup FARMY ako intervenienta a uznesenie okresného súdu zmenil tak, že návrh sťažovateľa na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol. Zdôvodnil to tým, že neodkladným opatrením nemožno rozhodnúť u ukončení zmluvných vzťahov žalovaných s FARMOU, keďže by šlo o konečné usporiadanie vzťahov, čo je však možné iba v rozhodnutí vo veci samej a vyhovenie návrhu sťažovateľa by znamenalo vylúčenie možnosti veci meritórne posúdiť. Podľa krajského súdu okresný súd nesprávne interpretoval § 325 ods. 2 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), keď uzavrel, že pod povinnosť niečo vykonať možno zahrnúť aj povinnosť ukončiť zmluvu, no neodkladným opatrením nemožno upraviť právne vzťahy žalovaných s FARMOU, ktorá nie je stranou a na ťarchu ktorej žalovaným nemožno neodkladným opatrením uložiť povinnosť. Doplnil, že žalovaní nemajú žiaden dôvod na ukončenie zmlúv. K neodkladnému opatreniu Okresného súdu Trnava uviedol, že žalovaným k ničomu nezaväzuje, nemožno ho stotožniť s rozhodnutím, ktorým bolo právoplatne určené vlastníctvo prípojky, a sťažovateľ si práva môže zabezpečiť nie nariadením neodkladného opatrenia voči žalovaným, ale výkonom neodkladného opatrenia Okresného súdu Trnava voči FARME. Možnosť výkonu neodkladného opatrenia voči FARME vylučuje naliehavosť ako podmienku nariadenia neodkladného opatrenia voči žalovaným. Krajský súd zdôraznil, že spor je medzi FARMOU a sťažovateľom o vlastníctvo a uzavreté zmluvy žalovaných s FARMOU nemožno považovať za užívanie prípojky žalovanými.

III.

6. Sťažovateľ zdôrazňuje, že úprava vzťahov medzi ním a FARMOU bola právoplatne a trvalo upravená neodkladným opatrením Okresného súdu Trnava, a preto nebol dôvod na vstup FARMY do konania. Ďalej namieta jednotlivé časti odôvodnenia krajského súdu a vytýka mu, že svojvoľne posúdil charakter neodkladného opatrenia Okresného súdu Trnava, ktoré nemá dočasný či predbežný charakter, ale je rozhodnutím vo veci samej s právnymi účinkami právoplatne rozhodnutej veci. Zdôrazňuje, že ide o trvalú úpravu jeho pomeru s FARMOU, ktorá implicitne upravuje aj vzťah FARMY a žalovaných, s čím sa krajský súd nevysporiadal, narušil stav právnej istoty nastolenej neodkladným opatrením Okresného súdu Trnava, čo porušuje jeho právo na spravodlivý proces. Podľa sťažovateľa krajský súd mal riešiť, či zmluvy FARMY so žalovanými nie sú porušovaním neodkladného opatrenia Okresného súdu Trnava, keďže navodzujú protiprávny stav, čo už bolo právoplatne vyriešené.

7. Za nesprávny považuje záver krajského súdu o tom, že žalovaní nie sú pasívne legitimovaní, keďže ho blokujú v užívaní prípojky zmluvami uzavretými s FARMOU. Keďže osvedčil svoje vlastnícke právo k prípojke aj právoplatným neodkladným a trvalým opatrením Okresného súdu Trnava, malo byť jeho návrhu vyhovené. Prekážkou nie je ani exekučné konanie na základe neodkladného opatrenia Okresného súdu Trnava, keďže v dôsledku jeho neplnenia mu naďalej vznikajú škody, čo vyvoláva potrebu bezodkladnej úpravy pomerov. To platí o to viac, že FARMA si aj napriek exekučnému konaniu nemieni plniť svoje povinnosti. Sťažovateľ osobitne zdôrazňuje nesprávnosť právneho posúdenia krajského súdu v tej časti, v ktorej uvádza, že účelom neodkladného opatrenia nie je nahradiť riadne konanie, a v tejto súvislosti poukazuje na § 336 ods.1 CSP, ktorý upustil od predbežnosti a dočasnosti neodkladného opatrenia, keď nie je nevyhnutné, aby neodkladnému opatreniu nasledovalo konanie vo veci samej. Sťažovateľ dodáva, že krajský súd zrelativizoval neodkladné opatrenie Okresného súdu Trnava, ktoré konštatovalo jeho vlastnícke právo k prípojke. Napokon poukazuje na to, že FARMA sa voči nemu domáha určenia vlastníckeho práva k prípojke a ak jej žalobe bude vyhovené, bude môcť byť zrušené neodkladné opatrenie Okresného súdu Trnava.

IV.

8. Článok 6 ods. 1 dohovoru sa spravidla neaplikuje na rozhodovanie o neodkladných opatreniach (rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva z 15. 10. 2009 MICALLEF v. MALTA, sťažnosť č. 17056/06 a z 10. 1. 2000 APIS a. s. v. SLOVENSKÁ REPUBLIKA, sťažnosť č. 39754/98). Argumentácia sťažovateľa, ktorá sa koncentruje do námietok nesprávnosti namietaného uznesenia v rovine podústavného práva, vo vzťahu k porušeniu tohto práva neobsahuje žiadnu osobitnú argumentáciu, z ktorej by bolo možné dospieť k tomu, že namietaným uznesením došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivé súdne konania podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Preto je táto námietka nedôvodná.

9. Rovnako zdržanlivý je i prieskum uznesení o neodkladných opatreniach ústavným súdom, ktorý nie je opravnou inštanciou sústavy všeobecných súdov a ide o rozhodnutia, ktorými sa do práv a povinností strán spravidla nezasahuje konečným spôsobom. Meritórne tieto rozhodnutia možno posúdiť iba v ojedinelých prípadoch a len za celkom výnimočných okolností, ak došlo k procesnému excesu, ktorý zakladá zjavný rozpor s princípmi spravodlivého procesu (II. ÚS 435/2021, I. ÚS 19/2020). Aj v konaní o neodkladnom opatrení však musia byť rešpektované minimálne požiadavky, ktoré tvoria podstatu základného práva na súdnu ochranu. Rozhodnutie o neodkladnom opatrení musí mať predovšetkým zákonný podklad, musí byť vydané príslušným orgánom a nemôže byť prejavom svojvôle, teda musí byť primeraným spôsobom odôvodnené.

10. Argumentácia sťažovateľa sa koncentruje výlučne na polemiku s odôvodnením rozhodnutia krajského súdu a nemožno z nej dospieť k záveru, že by rozhodnutie krajského súdu bolo výsledkom svojvôle prejavujúcej sa nedostatočným odôvodnením. Z odôvodnenia sú zrejmé úvahy krajského súdu, ktorých základným východiskom je to, že nie je dôvod na to, aby spor sťažovateľa a FARMY o vlastníctvo prípojky bol prenášaný na žalovaných. Argumenty krajského súdu o tom, že spor sťažovateľa a FARMY je predbežne upravený tak, že podľa neodkladného opatrenia Okresného súdu Trnava je prípojku oprávnený užívať sťažovateľ, a preto nie je dôvod,

aby boli ďalšie povinnosti ukladané žalovaným, nemožno považovať za zjavne mylné či neodôvodnené.

11. Z hľadiska žalovaných skutočne nie je dôvod na to, aby spor sťažovateľa a FARMY bol na nich prenášaný len z toho dôvodu, že v čase nespornosti vzťahov sťažovateľa a FARMY uzavreli zmluvy s FARMOU. To platí o to viac, že sťažovateľovi bolo vyhovené v jeho návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým bolo určené, že je oprávnený užívať prípojku, a tohto práva sa môže domôcť nielen v exekučnom konaní, ale aj v prípadnom spore voči FARME o náhradu škody v dôsledku porušenia práv sťažovateľa pretrvávajúcim odňatím užívania prípojky FARMOU. Nie je dôvod na to, aby neodkladné opatrenie voči žalovaným bolo metódou vynútenia si práva sťažovateľa voči FARME, s ktorou má sťažovateľ nevyriešený spor o vlastníctvo prípojky. Sťažovateľ má právne prostriedky na to, aby si neodkladné opatrenie voči FARME vynútil v prebiehajúcej exekúcii.

12. Nemožno dospieť k záveru, že by sťažovateľom často v argumentácii využívaný argument trvalosti neodkladného opatrenia Okresného súdu Trnava bolo možné posúdiť ako okolnosť, ktorej následkom je právoplatné a konečné, a teda nemenné rozhodnutie sporu sťažovateľa a FARMY nielen o vlastníctvo prípojky, ale i o jej užívanie. Tak tomu ani nemôže byť. Bolo by na hrane ústavnej udržateľnosti, aby spory o vlastníctvo boli vyriešené inak ako v riadnom súdnom konaní. Okresný súd Trnava bol pri nariadení neodkladného opatrenia presvedčený o tom, že podľa § 336 ods. 1 CSP možno predpokladať, že neodkladným opatrením možno dosiahnuť trvalú úpravu pomerov sťažovateľa a FARMY. Práve preto podľa § 337 ods. 1 CSP FARMU poučil, že môže podať žalobu vo veci samej. FARMA takúto žalobu podala a domáha sa určenia vlastníckeho práva k prípojke, a teda trvalá úprava pomerov sťažovateľa a FARMY dosiahnutá nebola. Ich spor o vlastnícke právo a teda aj o užívanie prípojky pretrváva.

13. FARME ani v tomto štádiu konania nič nebráni v tom, aby sa svojich práv domáhala či už žalobou o určenie vlastníckeho práva k prípojke, ale aj žalobou o tom, že ju je oprávnená užívať. Neodkladné opatrenie môže znamenať trvalú úpravu pomerov strán len vtedy, ak je akceptované druhou stranou. Či už výslovne alebo konkludentne. Len v dôsledku nepodania žaloby druhou stranou a faktickým podrobením sa neodkladne uloženému konaniu či opomenutiu sa môže naplniť § 336 ods. 1 CSP zdôraznený predpoklad, z ktorého vychádzal Okresný súd Trnava pri nariadení neodkladného opatrenia. Tak tomu vo veci sťažovateľa zjavne nebolo a i preto nemožno z neodkladného opatrenia Okresného súdu Trnava vyvodit' akékoľvek závery smerom k tomu, že by bol krajský súd v namietanom rozhodnutí akokoľvek viazaný posúdením právneho vzťahu sťažovateľa a žalovaných predchádzajúcim neodkladným opatrením Okresného súdu Trnava.

14. Nemožno dospieť k záveru o tom, že by rozhodnutie krajského súdu v jeho rozhodujúcej argumentácii bolo poznačené zjavným či už skutkovým alebo právnym omylom, z ktorého by bolo možné vyvodit', že došlo k porušeniu základného práva sťažovateľa na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 46 ods. 1 ústavy alebo jeho práv podľa čl. 20 ústavy a podľa čl. 1 dodatkového protokolu. Týmto právam sťažovateľa sa ochrana stále poskytuje v priebehu sporu na základe žaloby FARMY o určenie vlastníckeho práva k prípojke, ktorého vyriešenie nepochybne zodpovie aj otázku o tom, či v súčasnosti je prípojku oprávnený užívať sťažovateľ alebo FARMA.

15. Krajským súdom prijaté rozhodujúce závery vychádzajú z logickej úvahy súladnej so zmyslom a s účelom neodkladného opatrenia, opierajúcej sa o primerané, i keď textom hypertrofické odôvodnenie na viac ako 30 stranách textu. Nielen rozsah textu namietaného uznesenia krajského súdu, ale ani hypertrofia podústavných argumentov 29-stranovej ústavnej sťažnosti však nie je spôsobilá viesť k záveru, že uznesenie krajského súdu by vykazovalo či už prvky procesného excesu, ktorý by zakladal zjavný rozpor s princípmi spravodlivého procesu, alebo by bolo výsledkom svojvôle, arbitrárnosti či zjavného skutkového alebo právneho omylu. Preto je ústavná sťažnosť zjavne neopodstatnená a ako taká bola podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov odmietnutá.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 24. novembra 2022

Peter Straka
predseda senátu